

Imidlertid var ogsaa Købmand Villing naaet hjem til sin Bod, der laa omtrent midt i Byen i Nærheden af Gadekæret. Han havde gaaet og halvsovet paa Vejen; men idet han nu traadte ind i Butikken og fornam den vante, blandede Duft af Sæbe, Rosiner, Kaffe og Skraatobak, gjorde denne ham med ét lysvaagen. Han blev et Øjeblik staaende i Mørket med spidsede Øren og lyttede til en tryg Snorken, der lød inde fra et lille Aflukke bag ved Kramboden, hvor Butiksdrengen sov. Derpaa tændte han en Lysestump, der stod og ventede ham paa Disken, eftertalte lydløst Bytte-Skillingerne i Pengeskuffen, undersøgte Svedske- og Rosinkasserne, kiggede op gennem Loftslommen og stak Lyset ned i Kælderrummet. Først da han paa denne Maade havde forvissat sig om, at der intet mistænkeligt forefandtes, gik han ind i Sovekammeret.

Her rejste hans unge Kone sig i det samme over Ende i Sengen, gned sine Øjne og begyndte straks paa en omstændelig Beretning om alt, hvad der i Dagens Løb var hændet i Butiken; om Mølleren, der havde været der med Gryn, om Hans Jensen, der havde købt et Anker Brændevin, om gamle Søren Skrædder, som hun havde krediteret for et Pund Kandis o. s. v. Hun var en lille